

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 208/2025
08.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Неде Савић, поднетом против правноснажни пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 509/2023 од 02.07.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 246/24 од 29.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неде Савић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 509/2023 од 02.07.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 246/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 509/2023 од 02.07.2024. године оглашени су кривим окривљени АА и ББ да су извршили по једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за која су осуђени на новчане казне у износу од по 20.000,00 динара, које су дужни да плате у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року казне не плате, исте ће бити замењене казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка, како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде, док су приватни тужиоци ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 246/24 од 29.11.2024. године делимично је усвојена жалба бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, па је пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 509/2023 од 02.07.2024. године укинута у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у ком делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, док су жалбе бранилаца у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у преосталом делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Неда Савић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду пред истим или измењеним већем или да побијане пресуде преиначи у целости или делимично или утврди повреду закона.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијаним пресудама учињене повреде закона које нумерише као повреде члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 3) ЗКП, које представљају законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања нумерисаних повреда бранилац у поднетом захтеву оспорава истинитост исказа сведока које је предложио окривљени-приватни тужилац ББ и указује на чињеницу да је испитивање сведока предложено на то што је приватни тужилац рекао у првостепеном поступку да нема сведока одбране. Поред тога, бранилац наводи да су у побијаним пресудама погрешно оцењене чињенице у погледу ранијег живота окривљеног, а којим свим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић